

שני

WASTELAND

... בתוך ערים מהורבות

WASTELAND

... בתוך ערים מחורבות.
תערוכת מיצב, פיסול וצילום

"הגלריה החדשה"

איצטדיון "טדי", ירושלים

"The New Gallery"

"Teddy" soccer stadium, Jerusalem

אוצרת: חדוה שמש

Curator: Hedva Shemesh

עיצוב גרפי והדפסה: י.י. הפקות ירושלים בע"מ

Graphics and printing: J.J. Jerusalem Productions

תרגום לאנגלית: פרץ קדרון

English translation: Peretz Kidron

הפקה: עיריית ירושלים, האגף לתרבות המחלקה לאמנות ועיצוב

Production: Jerusalem Municipality, Department of Culture, Art and Design Division

WASTELAND

... בתוך ערים מחורבות.

העולם הפרברי - קניין ממוזג ענק - גדוש בתרבות הג'אנק המפרישה הררי פסולת פיזית ורוחנית, מאסה אדירה של חומר ומידע. עולם משוחרר מחוקי הכובד נאחז בקרקע בכוח הפלט - פלט "עשיר" בחומר המצמיד את האמן לסביבתו ומאיץ את עשייתו. חיפוש מתמיד אחרי הבלתי ידוע מגלה חפצים שכוחים-קבורים-זרוקים, הגאספים תוך אנליזה-עצמית שמפעילה בנו את ה"רדום", החושים המגששים להיכרות עם הזר.

התהליך - קיטלוג, עיכול ותרגום לשפה שונה - מלנכולי חושפני, ייעודו המקורי של החפץ משמעותי בטרנספורמציה של הזיכרון, עם קונוטציות תרבותיות ביסודות האופי האנושי. האדם מודע למחזור החיים בטבע, לחלקו ביקום: "כי עפר אתה ואל העפר תשוב". אך בו זמנית הוא ממקם עצמו בראש כשליט בלתי מעורער, הורס ובונה, הורג ומחיה. בעוצמתו וגדולתו טמון אסונו, המוסווה במנגנון הגנה של אופטימיות הזויה. המזהם הגדול שהרכיב פצצות-גרעין גם ידע להמציא את האנטיבייטיקה.

המאה המסתיימת חיה בזכרון עם פרגמנטים של אימה, מלחמה, הכחדה, בניה מחדש, בהילולה של תרבות מתכלה, המוחקת את הביוגרפיה הפרטית והחברתית של האנושות. האופטימיות יסודה במיתוסים עתיקים של מוות ותחייה: דמטר יורדת לשאול, יחזקאל מעלה את חזון העצמות, והנצרות מצפה לתחיית המשיח. כל יצירה הינה אקט של תחייה. אך ככל שהגזע האנושי מזדקן, עם היקום, נישחק המיתוס ונעלם הבסיס לתקווה.

מהשחתת האורגניזם הגדול - העולם - מוביל קווי ישר אל השחתת המוסר האנושי. אפוקליפסה אקולוגית ורוחנית שקצרה ידה של האנושות למונעה. האלים החדשים הפכו למיתוסים עכשוויים אודות אל השאול ופטרוני החיים. מארג הקיום נשלט ע"י חברות ענק שיצרו שרשרת חיים חדשה, בנצלן את הפסיכולוגיה האנושית - הרסנית, כוחנית ורדופת צרכנות. מרעילי הבארות - שרי המלחמה וסוחרי הנשק, הסמים, האלכוהול - הם הקונצרנים האדירים השולטים על משאבים כלכליים, וגם על קרנות המחקר לחיפוש תרופות לסרטן או לאיידס - כדוגמת פרס נובל לשלום הממומן בתמלוגים מייצור הדינימיט. עקבותיהם ביערות השרופים, בשדות הנפט שאדיהם מרעילים את האוויר, בפסולת רדיו-אקטיבית, בכל האמצעים לצבירת עושר על חשבון החלשים מהם. בדומה להם, הקונצרנים הענקיים בארץ: בנקים, מפעלים כימיים וכו', תחת הכותרת אמנות לתעשייה.

האם מישהו נזעק להדביק למוצר פתקית אזהרה? או שמא הנוחות שבמימון פרוייקט אמנותי ע"י מפעל זה או אחר מעוותת את אלה שאינם רוצים לראות?

Lemon - Lime פרט
הדפס צילומי על פח

Detail
photographic print,
tin-type

עד אשר יטואטא דל-הרוח הוא כמו הדברים כולם. תישלל ממנו אינסופיותו. כולנו נישפט, גדולים כקטנים, אחרי עינוגי גן עדן שלנו, אחרי האושר שאינו הכל, כלומר שאינו היש הגדול, כלומר הלא-כלום. יבללו אותנו, יתיכו אותנו עד שנהיה לאחד, אחד ויחיד, האחד הקוסמי הגדול, שיפנה במהרה את מקומו לאפס האינסופי של אלוהים. אנטונין ארטו, מלחמת העקרונות

When it will come and the thinned spirit will be swept out as all things, it will be deprived of its eternity. We all will be judged, big and small, after the delights of our paradise, after the pleasure that is not all, that is not the great Is, that is the Nothing. They will blend us, they will melt us till we all be one, the one and only, the great cosmic One, that will quickly make room for the eternal Zero of God.

Antonin Artaud, The War of Principles

נקודא זינגר
NEKODA SINGER

פרט
ממיצב: פסולת עירונית
ציור וטקסטים

Detail of Installation:
urban refuse,
painting and texts

"עזבונו של רובינזון קרוזו"

מתוך בקבוק מס' 5:
כה נדהמתי למראה הדברים הללו עד כי במשך זמן רב
לא עלה בדעתי כל הירהור בדבר סכנה לגופי; כל חששותיי
היו נתונים במחשבות על דרגה כזו של אכזריות חייתית
ובלתי אנושית, והזוועה של הניוון באופי האנושי אשר,
אף כי שמעתי על כך תכופות, אך טרם ראיתיו כה מקרוב;
בקיצור, הפנית את פניי מהמראה הנורא; קיבתי העלטה
קבס ועמדתי להתעלף כאשר הטבע פלט את החולי
מקיבתי; ולאחר שהקאתי בחוזקה בלתי-רגילה, הוקל
לי במעט...

דניאל דפו, רובינזון קרוזו

"The Legacy of Robinson Crusoe"

From Bottle No. 5:

I was so astonished with the sight of these things that I entertained no notions of any danger to myself from it for a long while; all my apprehensions were buried in the thoughts of such a pitch of inhuman, hellish brutality, and the horror of the degeneracy of human nature; which, though I had heard of often, yet I had never had so near a view of before; in short, I turned my face from the horrid spectacle; my stomach grew sick, and I was just at the point of fainting, when Nature discharged the disorder from my stomach; and having vomited with an uncommon violence, I was a little relieved...

Daniel Defoe, Robinson Crusoe

לידיה זבצקי
LIDIA ZAVADSKY

פסל, 1988
stoneware, white glaze
fired 1250°
150 x 90 x 160 cm ס"מ

זרעים חלולים

לפני דחיה סופית של מרחב מחיה אנושית, זרעים מגיעים למימדי ענק אך מתרוקנים מפוטנציאל יצירת חיים חדשים.

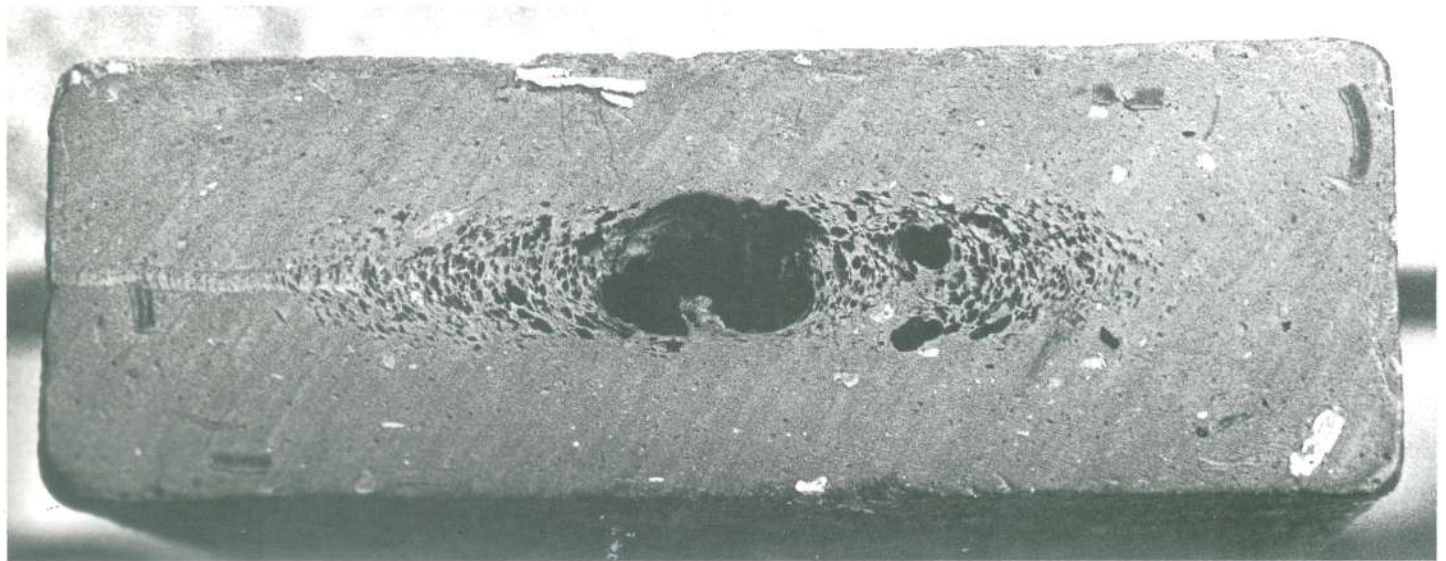
לידיה זבצקי

Hollow seeds

Before the ultimate rejection of human living space, seeds achieve gigantic proportions but are void of their potential for creating new life.

Lidia Zavadsky

אתי שוורץ
ETTY SHWARTZ

מבט מלמעלה על החלקים המנוסרים של הגדר מגלה כי בתוך תהליך הייצור של הפלסטיק, נוצרה תופעה פנימית במפגש בין אויר לחומר. האויר הכלוא בחומר יוצר בועות וחללים ומתבהרת חוקיות פנימית: ככל שמעמיקים פנימה, הבועות רבות יותר. בעבודה, תאי קיום אלו הם אוסף של מקרים פרטיים שמתחברים כפילטרים של המציאות ברגע מסויים, לתוך מכלול שלם. העבודה מנסה לדמות מערכת שמווסתת, ע"י קצב פנימי, את היחסים בין מציאות לדימוי, בין פרט למכלול. הצילום בשחור-לבן משאיר את הצבע (הערך הרגשי) מחוץ למבנה היחסים של הצורות עצמן, ומאפשר מבנה שמתאר יחסים טעונים דווקא דרך תפיסת אור-צל. אתי שוורץ

פרט מתוך 60 צילומים של
גדר פלסטיק ממוחזר
הדפס כסף
כל יחידה 15 x 25 ס"מ

Detail from 60
photographs of
recycled plastic fence
Silver print,
each item 15 x 25 cm

An overhead regard at the sawn-up sections of fence discovers an internal phenomenon arising during the manufacture of the plastic, at its point of contact with the air. The air trapped within the material generates bubbles and hollows, highlighting an inner rule: the further inwards one penetrates, the more numerous the bubbles. In the work, these cells of existence are a collation of individual instances joined together as filters of reality at a given moment, into a complete totality. The work attempts to imagine a system regulating, by means of its internal rhythm, the relationship between reality and image, between detail and totality. The black-and-white photography leaves colour (the emotional value) out of the structure of relations between the forms themselves, facilitating a structure depicting charged relations precisely by means of a light-and-shade perception.

Etty Shwartz

מרים ניגר
MIRIAM NEIGER

מיצב: בד וצבעים תעשייתיים
(סקיצה: צבעי מים)
Installation: fabric and
industrial paint
(sketch: water colours)

איר, שלא יגמר לעולם

ריאות משועות אל החמצן האזל מנתבות דרכן בין
חנקות ורעלים, השלפוחיות הקטנות בריאותי נושאות
זכרונות ילדות מחיי מצוקה בין עננות גזים של מפרץ
חיפה.

הגנים שלי עוד זוכרים דברים אחרים ...
האוויר הטוב - רק שלא יגמר
שלא יגמר לעולם !

מרים ניגר, ירושלים, 12 למאי, 1999

The air, may it never run out

Lungs clamouring for the depleted oxygen
chart their course between nitrates and toxins.
The tiny vesicles in my lungs bear childhood
memories of a life of deprivation among the
clouds of fumes of Haifa Bay.

My genes still recall other things ...
The good air - may it never run out
May it never run out !

Miriam Neiger, Jerusalem, May12, 1999

רעיה רדליך RAYAH REDLICH

מיצב: רשת חוטי ברזל, צבע
צילום: רפי מגנס

Installation: Metal netting,
paint

Photograph: Raffi Magnes

זרוד מטיסי

"... בוורוד - צבע המסמל הדוניזם אירוטי מתפנק
ונרקסיטי... סבך רשתות וחוסים - גידול שצמח פרא,
מעבר לכל פרופורציה..."

טלי תמיר (מתוך הקטלוג
לתערוכה בגלריה י. קונסטנט, רמת גן)

Matissian Pink

"... in pink - a colour signifying erotic hedonism,
self-indulgent and narcissistic ... a tangle of
netting and wire - a growth that has sprouted
wildly, disproportionately.

Tali Tamir (catalogue of Redlich's
exhibition at the Constant Gallery, Ramat Gan)

צילום בשחור-לבן

...מראות חזיתיים של מבנים, בתים, בתי דירות, בניינים בהקמה, ממוקדים במרכז ללא אופק, תמונות חיוורות או מונגדות ע"י אור, שטופות בצללים שחורים... מבנים מופשטים, מופשטים מכל הקשר, שתולים בשטחי-הפקר. מורכבים מקווים, עיקולים ומנפחים ללא משקל או מאסה, אף כי קנה המידה שלהם לא ברור לעתים.

אפרת שוילי

Black-and-white photograph

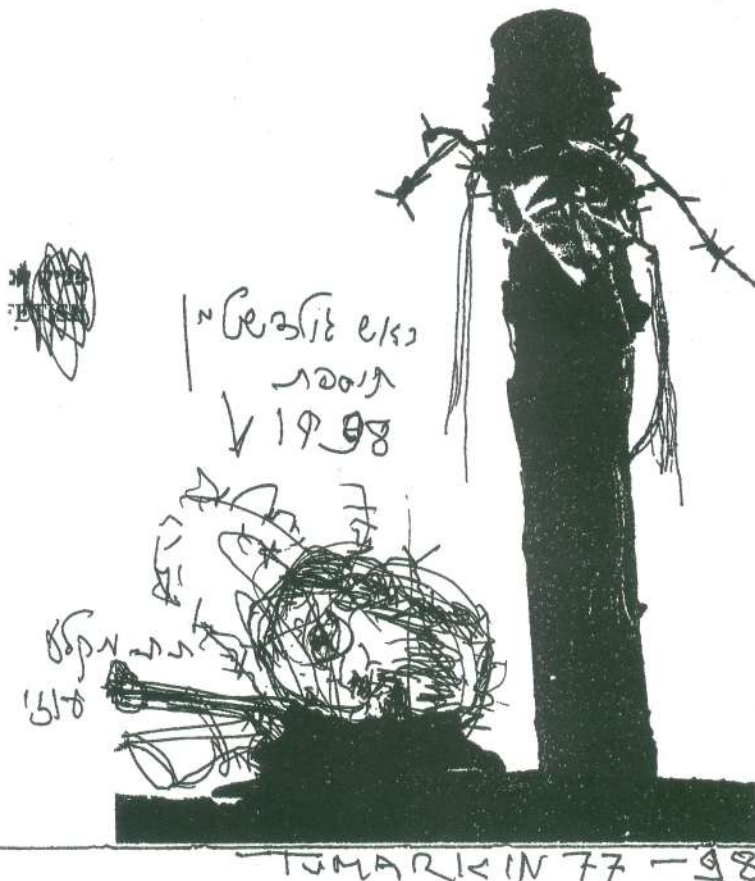
... frontal views of constructions, houses, apartment buildings, buildings under construction, narrowly centred with no horizon, images that are pale or harshly contrasted by a light, bathed in black shadows.

... abstract constructions, abstract of any context, implanted into no-man's-lands. Made of lines, curves and of volumes with neither weight nor mass, even their scale is sometimes uncertain.

Efrat Shvili

יגאל תומרקין
YIGAL TUMARKIN

FETISH

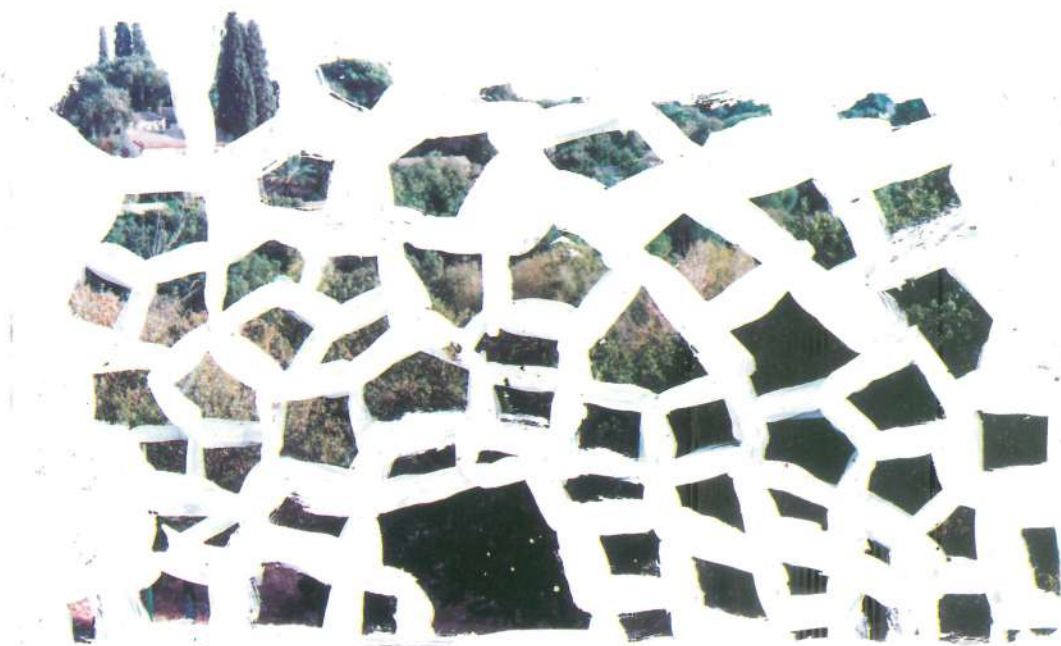

המפד"ג מסריח מן הראש
ב - 31 בינואר 1981, מול אלון שבות, הנחתי דג קרפיון
מסריח (600 גר') על פאטיש עשוי בול עץ, כותונת
פסים של בן פורת, טלית קטן ותיל, כמחאה על מיתוס
האדמה בקנאות. אולי אין זה מקרה שאלון שבות וראש
צורים יושבות על חירבת זכריה, אחד משלושה מקומות
הקשורים בשמו של הנביא זכריה, שנרצח על ידי בני
ישראל בעזרת הכוהנים, ביום כיפור החל בשבת, משום
שניבא את חורבן ירושלים.
גוש עציון, ביה"ס, וסמל להתנחלות ונישול.
אלון שבות, אלון גוש, אלון גוש אלון אמונים
אלון שבות אלון גוש - אלון גוש - אלון אמונים
אלון משתעל, אלון מתנחל - אלוני ממרא, אלון מורה
אלון מורה - אלון כיסא - אלון אריק - אלון תותח
אלון יהוה, אלון שבות - אלון יהוה אלון חורבן
אלון חורבן, אלון בכוח - אלון גולה ... אלון סוף.
יגאל תומרקין

רישום לפסל, 1998
Sketch for sculpture, 1998

Alon Shevut: Etzion Bloc, school and symbol of Jewish settlement and dispossession
The rot, as the saying goes, always starts at the top - the rot in a country, a people, a fish.
So, on January 31 1981, at the religious settlement of Alon Shevut, I placed a stinking fish (all 600 gm. of it) on a fetish made of a block of wood, a coat of many colours (i.e. a visual pun on the name of one of the settlement movement's leaders), a talith katan (ritual fringed garment worn under clothes), and some barbed wire - in protest against the "Greater Land of Israel" myth and against fanaticism. Maybe it's no mere coincidence that Alon Shevut and Rosh Tzurim stand on Khirbet Zachariya, one of three sites associated with the prophet Zachariya, who was killed by the Jews, abetted by the priests, on a Yom Kippur, because he foretold the destruction of Jerusalem.

אתי אברג'ל
ETTY ABERGEL

מיצב: קרטון, זרדים
35 x 175 x 250 ס"מ
Installation:
cardboard, twigs
35 x 175 x 250 cm

ריח אלונים, רקפות ותפילת אבי עולה עם שחר
קרעי מבט מתאחים נוף ילדות.
ברוש ואור ירח, ואני מחכה לבוקר שיגיע
החלום הוא מקום
האמנות היא עיר.

אתי אברג'ל

The scent of pines, cyclamen, and my father's
prayers arising at dawn shreds of glances
reunited scenes of childhood.

Cypress and moonlight, and I wait for morning
to come.

The dream is a place.

Art is a city.

Etty Abergel

אריאן ליטמן-כהן ARIANE LITTMAN-COHEN

מיצב: חביות זיתים,
חרצני זיתים ונורות אדומות,
צילום: ג'ים ספרנק

Installation: olive barrels,
olive pits and red light bulbs,
Photograph: Tim Safrenek

הקשרים

שיתוף הפעולה שלי עם קבוץ בית השיטה נבע מתוך רצון עז ומתמשך לעבוד עם כמויות אדירות של זיתים, רצון שגבר כאשר צף ועלה זיכרון עבודתי כמתנדבת במפעל הזיתים. זכרתי את השמש הלוהטת, ריח הזיתים, והכאב התמידי בכל שריריי. בעת ההיא, העמל הפיזי הגשים את שאיפתי ליטול חלק באתוס הציוני של עבודת האדמה.

1998 CORRESPONDENCE, חביות אפלות, דמויות רחם, מציג נופי מסתורין של חרצני זיתים, ורומז לדיאלקטיקה של חלום אוטופי שנשחק ע"י המציאות.

אריאן ליטמן-כהן

Correspondence, 1998

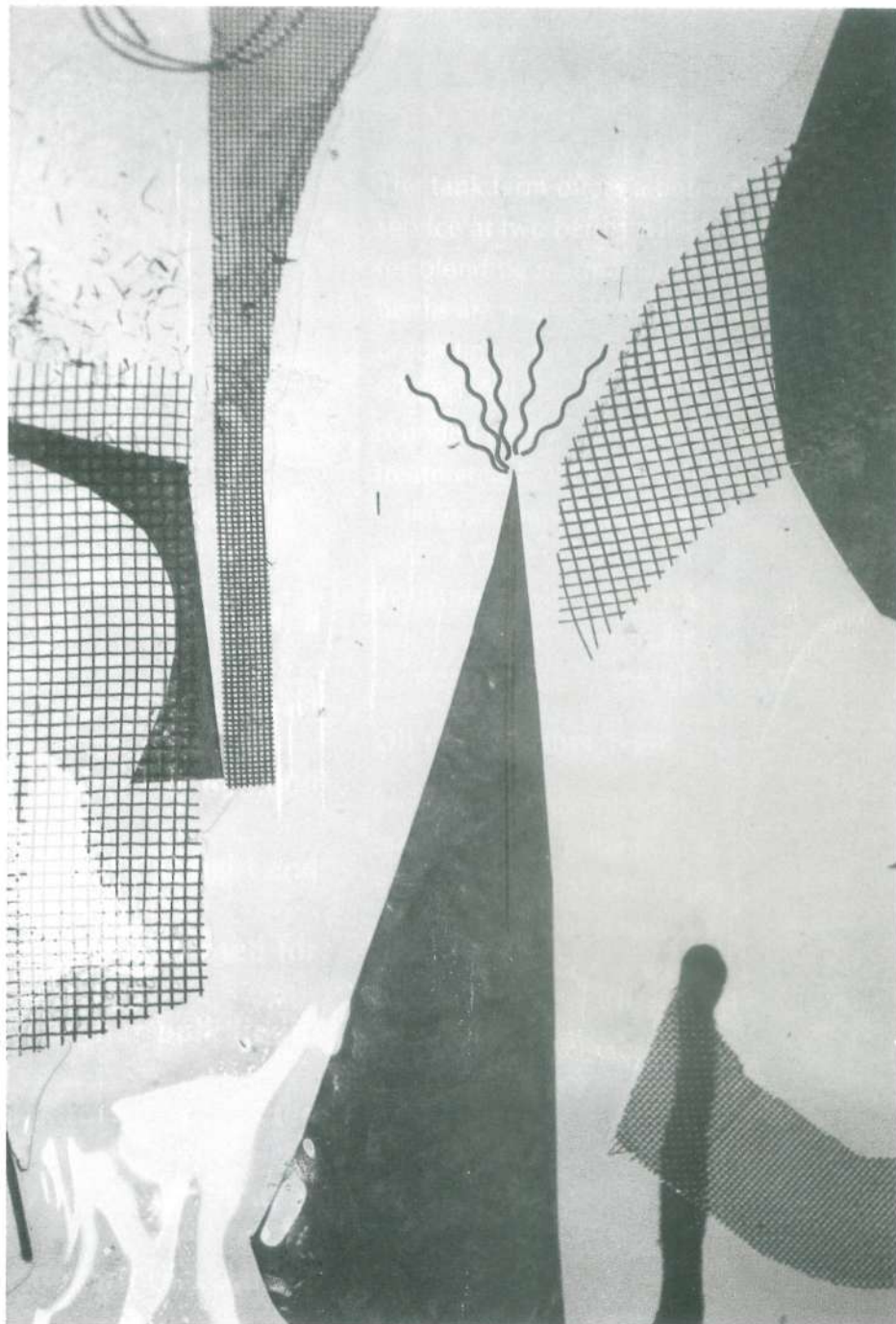
My collaboration with Kibbutz Beit Hashita was triggered by a strong and persistent desire to work with massive quantities of olives, a desire which amplified as the memory of volunteering at the olive factory suddenly resurfaced. I remembered the burning sun, the smell of the olives, and the persistent pain in all my muscles. Back then, this hard physical work was an actualization of my ambition to be part of the Zionist ethos of working the land...

Correspondence, 1998, dark, womb-like barrels, offering mysterious landscapes of olive-pits, suggest the dialectic of an utopian dream eroded by reality.

Ariane Littman Cohen

זהרה שץ
ZAHARA SCHATZ

פרט: הלחמות בפלסטיק
45 x 75 ס"מ

Detail: plastic welds
45 x 75 cm

עובדי אלילים

"מי יאמין שיש אלים ... חמדת ליבי נשבעת במ ללא חשך
לשקר, נושאת את שמם לשווא."

פובליוס אובידיוס נזו

Idol worshippers

"Who believes there are gods ... my beloved
incessantly swears by them falsely
taking their name in vain ...

Ovid

עינת עריף / יוסי גלנטי
EINAT ARIF / YOSSI GALANTI

פרט: הדפסת צבע
40 x 60 ס"מ
Detail: c-type print
40 x 60 cm

ארץ ישראל, מקומות ראשונים, 1999

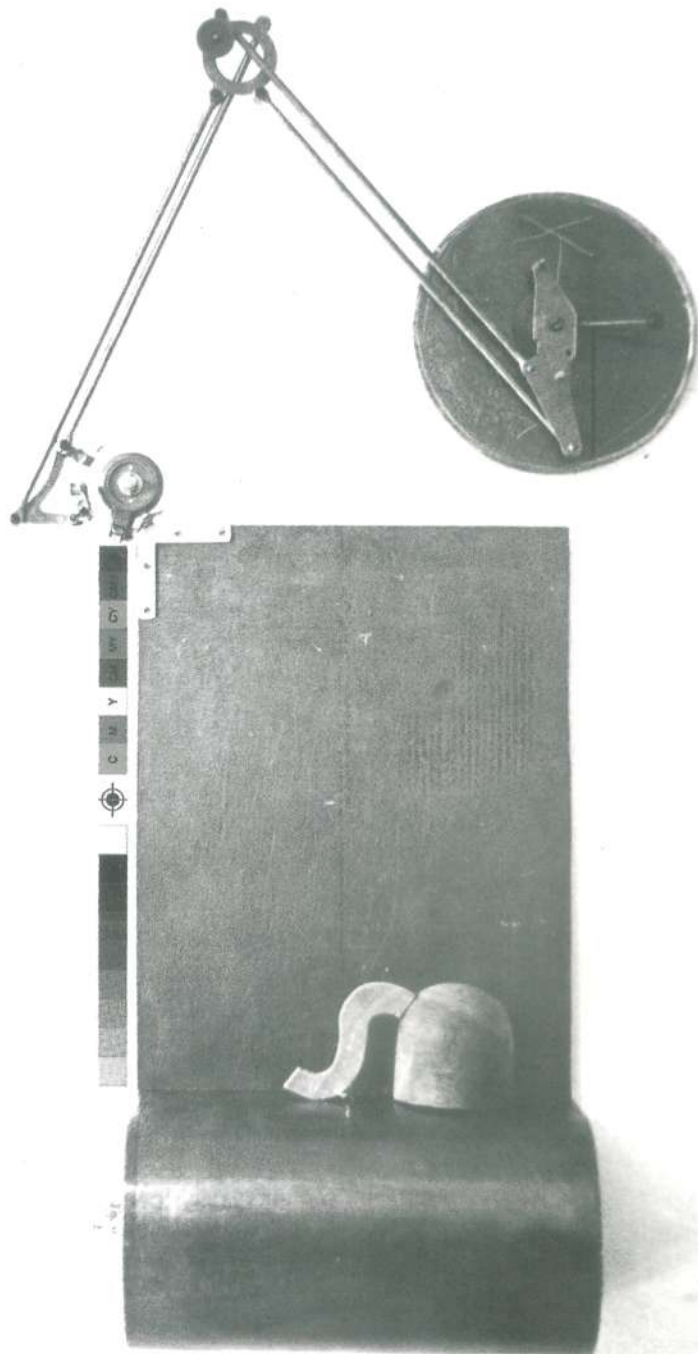
הצילומים שלנו מתארים מראות רחבים או קרובים. פרטים "מכוערים" מופיעים כאן במלוא הדרם, כמו ערמת קרשים מונומנטלית, או חלקי בתים לא גמורים, מגושמים ושכוחים, המכוסים בעטרת פיגומים אוורירית. עינת עריף / יוסף גלנטי

Land of Israel, First Places, 1999

Our photographs depict sights, expansive or close. "Ugly" details feature in full splendour, like a monumental pile of boards, or parts of unfinished houses, ungainly and forgotten, enveloped in an ethereal mantle of scaffolding.

Einat Arif / Yossi Galanti

יצחק מרשה
YIZHAK MARECHA

מיצב: טכניקה מעורבת
Installation: mixed media

מדידים

אוסף זה שהינו פסולת עבור מישהו אחר, מהווה עבורי בסיס ליצירה ולמחזור חיים נוסף. מזה שנים אני אוסף כל דבר "הנראה טוב". מה זה "טוב"? לאיזה שימוש "טוב"? לי עצמי הדבר לא ברור. פעמים אני כה חסר שליטה בתכונה זו שנדמה שפריטים אלו מוצאים אותי ולא אני אותם, כאילו מביעים תחינה, אנא תן לנו סיכוי נוסף לשרוד, לשמש, להשפיע.

יצחק מרשה

Gauges

To me, this collection, trash to anyone else, is a foundation for creativity and an additional lease on life. Over the years, I've collected anything that "looks good". "Good" for what? That isn't even clear to me. I am sometimes so powerless over this trait that it seems it isn't I that find the objects, rather, they find me; as though begging: Please, give us another chance to survive, to serve, to influence.

Yizhak Marecha

WASTELAND

The suburban world, a huge air-conditioned shopping mall overflowing with junk culture, excretes mounds of refuse, both physical and spiritual: a mighty mass of matter and information. A world free of the law of gravity clings to the earth by virtue of extrusions rich in matter that connect the artist to his environment and trigger his creativity. An incessant quest for the unknown uncovers objects forgotten-buried-discarded, which are collected along with self-analysis that arouses the "latent", the senses groping for acquaintance with the alien.

The process - cataloguing, digesting and translating into a different language - is melancholy and revealing. The object's original purpose is meaningful in transformation of memory, with cultural connotations within elements of human nature. Man is aware of the natural life-cycle, and his own role in the Universe: "Dust unto dust, ashes unto ashes." But at the same time, he sets himself at the head as unquestioned ruler, destroying and building, killing and restoring life. His power and greatness are his undoing, camouflaged by a defence mechanism of illusory optimism. The great polluter that put together the nuclear bomb also discovered antibiotics.

The century now ending is memorable for fragments of terror, war, annihilation, reconstruction, in an orgy of a decaying culture erasing mankind's private and social biography. Optimism leans upon ancient myths of death and resurrection: Demeter descending into Hades, Ezekiel's vision of the dry bones, Christian faith in the resurrection of the Saviour. All creation is an act of resurrection. But as mankind ages, along with the universe, the myth is eroded, destroying the basis for hope.

From corruption of the great organism that is Earth, a straight line leads to corruption of human morality. An ecological and spiritual apocalypse that mankind is powerless to stave off. The new deities become here-and-now myths as gods of Hades and patrons of life. The weave of existence is dominated by mighty corporations who have created a new chain of life, taking advantage of a human psyche that is destructive, brutal and obsessed with consumption. The well-poisoners - the lords of war and the dealers in arms, drugs and alcohol - are mighty concerns dominating economic resources, as well as the research funds seeking cures for cancer and AIDS, just as the Nobel peace prize is funded by the royalties from dynamite production. Their trail is in the charred forests, the oil-fields whose fumes poison the atmosphere, radio-active waste - all the means for accumulating wealth at the expense of the weak. Likewise the major concerns in this country: banks, chemical works etc., lurking behind the slogan of art in industry.

Has anyone sounded the alarm, to attach warning stickers ? Or does the comfort of some firm or other funding their art projects, blind those who refuse to see ?

